

La penitenta del Montseny

Gualba

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	La Cova de la Penitenta
Emplaçament	Nord del terme

Coordenades:

Latitud:	41.75788
Longitud:	2.47536
UTM Est (X):	456386
UTM Nord (Y):	4623027

Classificació

Número de fitxa	08097 - 73
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Estil / època:	Contemporani
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Lúdic
Titularitat	Pública
Autoria de la fitxa	P. Barbado. OPC
Data de registre de la fitxa:	dc., 29/10/2014 - 01:00

Descripció

Llegenda vinculada a la Cova de la Penitenta que en realitat són uns grans blocs de granit disposats de manera que configuren un aixopluc relativament important, el més gran que he vist mai en tota la muntanya. És en aquest espai on s'hi forjà un dels mites misteriosos del Montseny: la Penitenta.

L'esmentat personatge, que segons Víctor Balaguer (Al pie de la encina. El Progreso Editorial. Madrid, 1886) romangué en aquest indret del 1834 fins al 1840, era una dona alta, d'una gran bellesa, de maneres

refinades i aristocràtiques. No tenia els trenta anys quan va arribar. Segons l'ermità de Santa Fe, la primera nit de la seva arribada a la muntanya duia un bell vestit de seda que continuà portant fins que amb el temps se li va esparracar.

Parlava poc, era de maneres discretes i reservada. Els seus cants admirables, romanços italians, s'escampaven per la muntanya; una veu fresca i argentina que revelava una bona formació en l'art del cant. Parlava un català barrejat amb mots castellans i francesos.

Abans de pujar a la cova, va llogar una casa a Palautordera i contractà dues minyones de la vila. De tant en tant hi baixava per poca estona i se'n tornava a la muntanya.

A vegades es feia fonedissa del tot i tardava qui sap-lo en retornar.

Portava sempre , penjant de la cintura, un sarronet de seda amb un crani petit com d'infant que tot sovint acaritava, besava i li resava.

.

Conta la crònica que una vegada va pujar a la cova una persona desconeguda al país, de gran distinció, i no la hi va trobar. Li deixà algunes paraules com missatge, gravades amb un punxó al tronc d'un gros faig del costat de la cova.

La penitenta, en arribar i llegir el missatge va fer tallar i estellar immediatament l'arbre, i el feu cremar.

Un cop acabada la penitència de set anys, aquesta misteriosa dona que es feia dir falsament Bernadeta Flores, desaparegué.

Es diu que podria ser aquella lady anglesa que cita Lamartine en els seus Viatges a Orient. S'ha dit també que podia haver estat una descendent del mariscal Stanhope, alt militar anglès defensor de la caiguda de Barcelona.

Aquest supòsit sosté que aquesta dona havia estat amant del rei d'Anglaterra, de qui tingué un fill que no li fou reconegut; aquest infant se li morí. La mare mai més se separà del crani del seu fill, pel qual, sembla, féu la dura penitència.

Bibliografia

Boada, M., Hivern al Montseny. Diari d'un naturalista, Editorial El Mèdol. Tarragona, 1993.

Enllaços d'interès:

<http://miquelturolacocelera.net/post/2007/09/12/la-penitenta-la-costeu-marti-...>